TEISINGUMO TEISMO (didžioji kolegija) SPRENDIMAS

2024 m. birželio 18 d.*

„Apeliacinis skundas – Ekonominė ir pinigų politika – Bankų sąjunga – Reglamentas (ES) Nr. 806/2014 – Bendras pertvarkymo mechanizmas – Pertvarkymo procedūra, taikoma subjekto žlugimo arba galimo žlugimo atveju – 18 straipsnio 7 dalis – Bendros pertvarkymo valdybos priimta pertvarkymo schema – Europos Komisijos atliktas šios schemos patvirtinimas – 86 straipsnio 2 dalis – Aktas, dėl kurio galima pareikšti ieškinį – Ieškinys dėl panaikinimo – Priimtinumas“

Byloje C-551/22 P

dėl 2022 m. rugpjūčio 17 d. pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 56 straipsnį pateikto apeliacinio skundo

Europos Komisija, atstovaujama L. Flynn, P. Němečková, A. Nijenhuis, A. Steiblytės ir D. Triantafyllou,

apeliantė,

dalyvaujant kitoms proceso šalims:

Fundación Tatiana Pérez de Guzmán el Bueno, įsteigtai Madride (Ispanija),

Stiftung für Forschung und Lehre (SFL), įsteigtai Ciūriche (Šveicarija), atstovaujamai *abogados* R. Pelayo Jiménez ir R. Pelayo Torrent,

ieškovams pirmojoje instancijoje,

Bendrai pertvarkymo valdybai (BPV), atstovaujamai H. Ehlers, S. Fernández Rupérez, A. R. Lapresta Bienz ir J. M. Rius Riu, padedamų *abogado* F. B. Fernández de Trocóniz Robles ir *Rechtsanwälte* B. Meyring ir S. Schelo,

atsakovei pirmojoje instancijoje,

Ispanijos Karalystei,

Europos Parlamentui, atstovaujamam J. Etienne, P. López-Carceller, M. Menegatti, L. Stefani ir L. Visaggio,

* Proceso kalba: ispanų.

Europos Sąjungos Tarybai, atstovaujamai J. Bauerschmidt, J. Haunold, H. Marcos Fraile ir A. Westerhof Löfflerová,

Banco Santander SA, įsteigtai Santander (Ispanija), atstovaujamai *abogados* J. Remón Peñalver, J. M. Rodríguez Cárcamo, A. M. Rodríguez Conde ir D. Sarmiento Ramírez-Escudero,

įstojusioms į bylą šalims pirmoje instancijoje,

TEISINGUMO TEISMAS (didžioji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas K. Lenaerts, pirmininko pavaduotojas L. Bay Larsen, kolegijų pirmininkai K. Jürimäe, C. Lycourgos, E. Regan, T. von Danwitz (pranešėjas), F. Biltgen ir N. Piçarra, teisėjai S. Rodin, P. G. Xuereb, L. S. Rossi, N. Jääskinen, N. Wahl, I. Ziemele ir D. Gratsias,

generalinė advokatė T. Ćapeta,

posėdžio sekretorė L. Carrasco Marco, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2023 m. birželio 13 d. posėdžiui,

susipažinęs su 2023 m. lapkričio 9 d. posėdyje pateikta generalinės advokatės išvada,

priima šį

Sprendimą

1 Apeliaciniu skundu Europos Komisija prašo panaikinti 2022 m. birželio 1 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimą *Fundación Tatiana Pérez de Guzmán el Bueno ir SFL / BPV* (T-481/17, EU:T:2022:311, toliau – skundžiamas sprendimas), kuriuo šis teismas atmetė *Fundación Tatiana Pérez de Guzmán el Bueno* (toliau – *Fundación*) ir *Stiftung für Forschung und Lehre (SFL)* prašymą panaikinti 2017 m. birželio 7 d. vykdomosios sudėties Bendros pertvarkymo valdybos (BPV) sprendimą SRB/EES/2017/08 dėl *Banco Popular Español SA* pertvarkymo schemos patvirtinimo (toliau – ginčijama pertvarkymo schema).

Teisinis pagrindas

Reglamentas (ES) Nr. 1024/2013

2 2013 m. spalio 15 d. Tarybos reglamento (ES) Nr. 1024/2013, kuriuo Europos Centriniam Bankui pavedami specialūs uždaviniai, susiję su rizikos ribojimu pagrįstos kredito įstaigų priežiūros politika (OL L 287, 2013, p. 63), 6 straipsnio 4 ir 5 dalyse nustatyta:

„4. 4 straipsnyje, išskyrus jo 1 dalies a ir c punktus, apibrėžtų uždavinių atžvilgiu [Europos Centriniam Bankui (ECB)] tenka šio straipsnio 5 dalyje išdėstytos pareigos, o nacionalinėms kompetentingoms institucijoms – šio straipsnio 5 ir 6 dalyse išdėstytos pareigos <…> vykdant

toliau nurodytų kredito įstaigų, finansų kontroliuojančiųjų bendrovių ar mišrią veiklą vykdančių finansų kontroliuojančiųjų bendrovių ar kredito įstaigų, įsteigtų nedalyvaujančiose valstybėse narėse, filialų, įsteigtų dalyvaujančiose valstybėse narėse, priežiūrą:

– tų, kurios yra mažiau svarbios vertinant konsolidavimo pagrindu, aukščiausiu konsolidavimo lygiu dalyvaujančiose valstybėse narėse arba individualiai konkrečiu kredito įstaigų, įsteigtų nedalyvaujančiose valstybėse narėse, filialų, įsteigtų dalyvaujančiose valstybėse narėse, atžvilgiu. Svarba vertinama remiantis šiais kriterijais:

  i) dydžiu;
  ii) svarba [Europos] Sąjungos ekonomikai arba bet kuriai dalyvaujančiai valstybei narei;
  iii) tarpvalstybinės veiklos svarba.

  Atsižvelgiant į pirmą pastraipą, kredito įstaiga, finansų kontroliuojančioji bendrovė arba mišrią veiklą vykdanti finansų kontroliuojančioji bendrovė nelaikomos mažiau svarbiomis, nebent tai pateisinama ypatingomis aplinkybėmis, kurios išdėstomos metodikoje, jei tenkinama bet kuri iš šių sąlygų:

  i) visa jos turto vertė yra didesnė nei 30 mlrd. EUR;
  ii) jos viso turto santykis su dalyvaujančios valstybės narės, kurioje ji įsisteigta, [bendruoju vidaus produktu (BVP)] yra didesnis nei 20 %, nebent visa jos turto vertė yra mažesnė nei 5 mlrd. EUR;
  iii) ECB, gavęs jos nacionalinės kompetentingos institucijos pranešimą, kad ji laiko tokią įstaigą itin svarbia vidaus ekonomikai, ir atlikęs išsamų tos kredito įstaigos vertinimą, įskaitant balanso vertinimą, priima tokią svarbą patvirtinantį sprendimą.

ECB taip pat gali savo iniciatyva laikyti, kad įstaiga yra itin svarbi, jei ji yra įsteigusi bankininkystės patronuojamąsias įmones daugiau nei vienoje dalyvaujančioje valstybėje narėje ir jos tarpvalstybinis turtas arba įsipareigojimai sudaro didelę jos viso turto ar įsipareigojimų dalį, laikantis metodikoje nustatytų sąlygų.

<…>

5. 4 dalyje nurodytų kredito įstaigų atžvilgiu pagal 7 dalyje apibrėžtą struktūrą:

<…>

b) prireikus užtikrinti aukštų priežiūros standartų nuoseklų taikymą, ECB bet kuriuo metu gali savo iniciatyva, pasikonsultavęs su nacionalinėmis kompetentingomis institucijomis, arba nacionalinės kompetentingos institucijos prašymu nuspręsti pats tiesiogiai vykdyti visus atitinkamus įgaliojimus 4 dalyje nurodytos vienos ar kelių kredito įstaigų atžvilgiu <…>

<…>“

BPeM reglamentas

3 2014 m. liepos 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 806/2014, kuriuo nustatomos kredito įstaigų ir tam tikrų investicinių įmonių pertvarkymo vienodos taisyklės ir vienoda procedūra, kiek tai susiję su bendru pertvarkymo mechanizmu ir Bendru pertvarkymo fondu, ir iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 1093/2010 (OL L 225, 2014, p. 1; toliau – BPeM reglamentas), 24, 26, 62, 90 ir 120 konstatuojamosios dalys suformuluotos taip:

„(24) kadangi tik Sąjungos institucijos gali nustatyti Sąjungos pertvarkymo politiką ir kadangi tam tikra diskrecija išlieka tvirtinant kiekvieną konkrečią pertvarkymo schemą, būtina numatyti tinkamą [Europos Sąjungos] Tarybos ir Komisijos dalyvavimą kaip institucijų, kurios pagal SESV 291 straipsnį gali naudotis įgyvendinimo įgaliojimais. Valdybos priimtų pertvarkymo susitarimų diskrecinių aspektų vertinimą turėtų atlikti Komisija. Atsižvelgiant į didelį pertvarkymo sprendimų poveikį valstybių narių finansiniam stabilumui ir pačiai Sąjungai, taip pat valstybių narių fiskaliniam suverenumui, svarbu, kad Tarybai būtų suteikti įgyvendinimo įgaliojimai priimti tam tikrus su pertvarkymu susijusius sprendimus. Todėl Taryba, atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą, turėtų vykdyti veiksmingą Valdybos vertinimo dėl viešojo intereso buvimo kontrolę ir vertinti kiekvieną esminį Fondo sumos, naudotinos konkrečiam pertvarkymo veiksmui finansuoti, pakeitimą. Be to, Komisijai turėtų būti suteikti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais būtų išsamiau apibrėžti kriterijai arba sąlygos, į kuriuos turi atsižvelgti Valdyba, naudodamasi įvairiais įgaliojimais. Tokiu pertvarkymo užduočių suteikimu jokiu būdu negali būti daromas neigiamas poveikis finansinių paslaugų srities vidaus rinkos veikimui. Todėl [Europos bankininkystės institucija (EBI)] turėtų išsaugoti savo vaidmenį ir turimus įgaliojimus bei užduotis: ji turėtų rengti visoms valstybėms narėms taikomus Sąjungos teisės aktus ir prisidėti prie nuoseklaus jų taikymo, taip pat didinti pertvarkymo praktikos visoje Sąjungoje konvergenciją;

<…>

(26) ECB, kaip priežiūros institucija pagal [bendrą priežiūros mechanizmą (BPM)], ir Valdyba turėtų galėti įvertinti, ar kredito įstaiga žlunga arba galėtų žlugti, ir ar nėra pagrindo manyti, kad kokiais nors alternatyviais privačiojo sektoriaus arba priežiūros veiksmais per pagrįstą laikotarpį būtų užkirstas kelias žlugimui. Valdyba, jeigu ji mano, jog tenkinami visi kriterijai, kad būtų imtasi pertvarkymo, turėtų patvirtinti pertvarkymo schemą. Su pertvarkymo schemos patvirtinimu susijusi procedūra, kurioje dalyvauja Komisija ir Taryba, sustiprina reikiamą Valdybos veiklos nepriklausomumą, kartu laikantis įgaliojimų delegavimo agentūroms principo pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo (toliau – Teisingumo Teismas) išaiškinimą. Todėl šiame reglamente nustatyta, kad Valdybos patvirtinta pertvarkymo schema įsigalios tik tuo atveju, jeigu per 24 valandas nuo jos patvirtinimo Valdyboje Taryba ar Komisija nepareikš dėl jos prieštaravimų arba jeigu Komisija pertvarkymo schemai pritars. Priežastys, dėl kurių Tarybai, kuri remiasi Komisijos pasiūlymu, leidžiama prieštarauti Valdybos patvirtintai pertvarkymo schemai, turėtų būti griežtai apribotos viešojo intereso arba Komisijos padarytų esminių Valdybos pasiūlytos panaudotinos Fondo sumos pakeitimų buvimu.

Pakeitimas turėtų būti laikomas esminiu tuo atveju, jeigu Fondo suma keičiama 5 % arba daugiau, palyginti su pirminiu Valdybos pasiūlymu. Taryba turėtų pritarti Komisijos pasiūlymui arba jį atmesti be pakeitimų. Dalyvaudama Valdybos posėdžiuose kaip stebėtoja, Komisija turėtų nuolat tikrinti, ar Valdybos tvirtinama pertvarkymo schema visiškai atitinka šį reglamentą, užtikrina tinkamą skirtingų tikslų ir susijusių interesų pusiausvyrą, atitinka

viešąjį interesą ir išsaugo vidaus rinkos vientisumą. Atsižvelgiant į tai, kad pertvarkymo veiksmams reikalingas labai spartus sprendimų priėmimo procesas, Taryba ir Komisija turėtų glaudžiai bendradarbiauti ir Taryba neturėtų pakartotinai atlikti parengiamųjų darbų, kurių jau ėmėsi Komisija. Valdyba turėtų duoti nurodymus nacionalinėms pertvarkymo institucijoms, kurios turėtų imtis visų būtinų priemonių pertvarkymo schemai įgyvendinti;

<…>

(62) nuosavybės teisių ribojimas turėtų būti proporcingas. Dėl to poveikį patiriantys akcininkai ir kreditoriai neturėtų patirti didesnių nuostolių nei nuostoliai, kurių jie būtų patyrę, jei pertvarkymo sprendimo priėmimo metu subjektas būtų buvęs likviduotas. Kai dalis pertvarkomos įstaigos turto perduodama privačiam pirkėjui arba laikinai įstaigai, likusi pertvarkomos įstaigos dalis turėtų būti likviduota keliant įprastinę bankroto bylą. Siekiant apsaugoti subjekto akcininkus ir kreditorius per likvidavimo procedūrą, jie turėtų turėti teisę pagal savo reikalavimus per likvidavimo procedūrą gauti išmoką, ne mažesnę negu suma, kurią pagal apskaičiavimus jie būtų atgavę, jei visas subjektas būtų buvęs likviduotas keliant įprastinę bankroto bylą;

<…>

(90) taikydama pertvarkymo priemones ir naudodamasi pertvarkymo įgaliojimais, Valdyba turėtų nurodyti nacionalinėms pertvarkymo institucijoms, kad jos užtikrintų, jog atitinkamų subjektų darbuotojų atstovai būtų informuojami ir kad atitinkamais atvejais su jais būtų konsultuojamasi, kaip numatyta [2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2014/59/ES, kuria nustatoma kredito įstaigų ir investicinių įmonių gaivinimo ir pertvarkymo sistema ir iš dalies keičiamos Tarybos direktyva 82/891/EEB, direktyvos 2001/24/EB, 2002/47/EB, 2004/25/EB, 2005/56/EB, 2007/36/EB, 2011/35/ES, 2012/30/ES bei 2013/36/ES ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (ES) Nr. 1093/2010 bei (ES) Nr. 648/2012 (OL L 173, 2014, p. 190)];

<…>

(120) [Bendras pertvarkymo mechanizmas (BPeM)] vienija Valdybą, Tarybą, Komisiją ir dalyvaujančių valstybių narių pertvarkymo institucijas. Teisingumo Teismas turi jurisdikciją prižiūrėti Valdybos, Tarybos ir Komisijos priimtų sprendimų teisėtumą, kaip numatyta SESV 263 straipsnyje, ir nustatyti jų nesutartinę atsakomybę. Be to, Teisingumo Teismas pagal SESV 267 straipsnį yra kompetentingas nacionalinių teisminių institucijų prašymu priimti prejudicinį sprendimą dėl Sąjungos institucijų, įstaigų ir organų aktų galiojimo ir išaiškinimo. Nacionalinės teisminės institucijos pagal savo nacionalinę teisę turėtų būti kompetentingos prižiūrėti dalyvaujančių valstybių narių pertvarkymo institucijų, kurios naudojasi šiuo reglamentu suteiktais įgaliojimais, priimtų sprendimų teisėtumą ir nustatyti jų nesutartinę atsakomybę“.

4 BPeM reglamento 1 straipsnyje „Dalykas“ nustatyta:

„Šiuo reglamentu nustatomos 2 straipsnyje nurodytų subjektų, įsteigtų 4 straipsnyje nurodytose dalyvaujančiose valstybėse narėse, vienodos pertvarkymo taisyklės ir vienoda procedūra.

Bendra pertvarkymo valdyba, įsteigta pagal 42 straipsnį (toliau – Valdyba) kartu su Taryba, Komisija ir nacionalinėmis pertvarkymo institucijomis tas vienodas taisykles ir tą vienodą procedūrą taiko pagal

šiuo reglamentu nustatytą bendro pertvarkymo mechanizmo (toliau – BPeM) sistemą. BPeM remia Bendras bankų pertvarkymo fondas (toliau – Fondas).

<…>“

5 Šio reglamento 2 straipsnyje „Taikymo sritis“ numatyta:

„Šis reglamentas taikomas šiems subjektams:

a) kredito įstaigoms, įsteigtoms dalyvaujančioje valstybėje narėje;

b) patronuojančiosioms įmonėms, įskaitant finansų kontroliuojančiąsias bendroves ir mišrią veiklą vykdančias finansų kontroliuojančiąsias bendroves, įsteigtoms dalyvaujančioje valstybėje narėje, kai joms taikoma ECB vykdoma konsoliduota priežiūra pagal Reglamento [Nr. 1024/2013] 4 straipsnio 1 dalies g punktą;

<…>“

6 BPeM reglamento 7 straipsnio „BPeM užduočių pasidalijimas“ 1 ir 2 dalyse nustatyta:

„1. Valdyba atsako už veiksmingą ir nuoseklų BPeM veikimą.

„2. Taikant 31 straipsnio 1 dalies nuostatas, Valdyba atsako už pertvarkymo planų parengimą ir visų pertvarkymo sprendimų priėmimą, kalbant apie:

a) 2 straipsnyje nurodytus subjektus, kurie nepriklauso grupei, ir grupes:
   i) kurie laikomi mažiau svarbiais pagal [Reglamento Nr. 1024/2013] 6 straipsnio 4 dalį; arba
   ii) kurių atžvilgiu ECB nusprendė pagal [Reglamento Nr. 1024/2013] 6 straipsnio 5 dalies b punktą tiesiogiai naudotis visais atitinkamais įgaliojimais, ir

b) kitas tarpvalstybines grupes.“

7 BPeM reglamento 14 straipsnyje „Pertvarkymo tikslai“ nustatyta:

„1. Vykdydamos 18 straipsnyje nurodytą pertvarkymo procedūrą, Valdyba, Taryba, Komisija ir prireikus nacionalinės pertvarkymo institucijos, pagal savo atitinkamas atsakomybės sritis, atsižvelgia į pertvarkymo tikslus ir pasirenka pertvarkymo priemones bei pertvarkymo įgaliojimus, kurias taikant ir kuriais naudojantis, jų nuomone, būtų geriausiai pasiekti pertvarkymo tikslai, kurie yra aktualūs konkrečiomis aplinkybėmis.

2. 1 dalyje nurodyti pertvarkymo tikslai yra šie:

a) užtikrinti ypatingos svarbos funkcijų tęstinumą;

b) išvengti didelių neigiamų pasekmių Sąjungos ir susijusių valstybių narių finansiniam stabilumui, visų pirma užkertant kelią problemos plitimui, įskaitant rinkos infrastruktūras, ir palaikant rinkos drausmę;

c) apsaugoti viešąsias lėšas, kuo labiau sumažinant nepaprastosios viešosios finansinės paramos teikimo galimybę;

d) apsaugoti indėlininkus, kuriems taikoma [2014 m. balandžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/49/ES dėl indėlių garantijų sistemų (OL L 173, 2014, p. 149)] ir investuotojus, kuriems taikoma [1997 m. kovo 3 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 97/9/EB dėl investuotojų kompensavimo sistemų (OL L 84, 1997, p. 22; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 6 sk., 2 t., p. 311)];

e) apsaugoti klientų lėšas ir klientų turtą.

Siekdamos pirmoje pastraipoje nurodytų tikslų, Valdyba, Taryba ir Komisija ir, kai taikoma, nacionalinės pertvarkymo institucijos stengiasi kuo labiau sumažinti pertvarkymo sąnaudas ir išvengti vertės praradimo, išskyrus atvejus, kai tai būtina siekiant pertvarkymo tikslų.

3. Taikant skirtingas šio reglamento nuostatas, pertvarkymo tikslai yra lygiavertės svarbos ir derinami atsižvelgiant į kiekvieno atvejo pobūdį ir aplinkybes.“

8 Pagal šio reglamento 15 straipsnio 1 dalį, vykdydamos veiklą pagal minėto reglamento 18 straipsnyje nurodytą pertvarkymo procedūrą, BPV, Taryba, Komisija ir prireikus nacionalinės pertvarkymo institucijos „imasi visų atitinkamų priemonių“, siekdamos užtikrinti, kad pertvarkymo veiksmai būtų vykdomi laikantis šioje nuostatoje įtvirtintų principų.

9 BPeM reglamento 18 straipsnyje „Pertvarkymo procedūra“ nustatyta:

„1. Valdyba patvirtina pertvarkymo schemą pagal 6 dalį dėl 7 straipsnio 2 dalyje nurodytų subjektų bei grupėms ir 7 straipsnio 4 dalies b punkte ir 5 dalyje nurodytų subjektų bei grupių, kai tenkinamos tose dalyse nustatytos sąlygos tik tada, kai gavusi pranešimą pagal ketvirtą pastraipą arba savo iniciatyva per savo vykdomąjį posėdį ji nustato, kad tenkinamos šios sąlygos:

a) subjektas žlunga arba galėtų žlugti;

b) atsižvelgiant į laiką ir kitas svarbias aplinkybes, nėra pagrindo tikėtis, kad kokiomis nors alternatyviomis subjektui taikomomis privačiojo sektoriaus priemonėmis, įskaitant IUS priemones, arba priežiūros veiksmais, įskaitant ankstyvosios intervencijos priemones ar atitinkamų kapitalo priemonių ir tinkamų įsipareigojimų nurašymą arba konvertavimą pagal 21 straipsnio 1 dalį, per pagrįstą laikotarpį būtų išvengta subjekto žlugimo;

c) pertvarkymo veiksmai yra būtini atsižvelgiant į viešąjį interesą pagal 5 dalį.

Tai, ar tenkinama pirmos pastraipos a punkte nurodyta sąlyga, įvertina ECB, pasikonsultavęs su Valdyba. Valdyba per savo vykdomąjį posėdį gali nustatyti šį faktą tik prieš tai informavusi ECB apie savo ketinimus ir tik tada, jeigu ECB per tris kalendorines dienas nuo tos informacijos gavimo dienos nenustato tokio fakto. ECB nedelsdamas pateikia Valdybai visą svarbią informaciją, kurios prašo Valdyba, kad Valdyba galėtų atlikti informacija pagrįstą vertinimą.

Kai ECB nustato, kad pirmoje pastraipoje nurodytas subjektas ar grupė atitinka pirmos pastraipos a punkte nurodytą sąlygą, apie tai jis nedelsdamas praneša Komisijai ir Valdybai.

Tai, ar tenkinama pirmos pastraipos b punkte nurodyta sąlyga, įvertina Valdyba per savo vykdomąjį posėdį arba, kai taikytina, nacionalinės pertvarkymo institucijos, glaudžiai bendradarbiaudamos su ECB. ECB taip pat gal[i] informuoti Valdybą arba atitinkamas

nacionalines pertvarkymo institucijas, jeigu mano, kad tame punkte nustatyta sąlyga yra tenkinama.

2. Nedarant poveikio atvejams, kai ECB yra nusprendęs tiesiogiai vykdyti priežiūros užduotis kredito įstaigų atžvilgiu pagal Reglamento [Nr. 1024/2013] 6 straipsnio 5 dalies b punktą, gavusi pranešimą pagal 1 dalį arba kai Valdyba ketina pagal 1 dalį savo iniciatyva pateikti įvertinimą 7 straipsnio 3 dalyje nurodyto subjekto arba grupės atžvilgiu, Valdyba nedelsdama praneša apie savo įvertinimą ECB.

<…>

4. 1 dalies a punkto tikslais laikoma, kad subjektas žlunga arba galėtų žlugti, jei susidaro viena ar daugiau iš šių aplinkybių:

<…>

5. Šio straipsnio 1 dalies c punkto tikslais pertvarkymo veiksmai laikomi atitinkančiais viešąjį interesą, jei jie yra būtini tam, kad būtų pasiekti vienas ar daugiau 14 straipsnyje nurodytų pertvarkymo tikslų ir yra proporcingi tiems tikslams, o subjektą likvidavus iškeliant įprastinę bankroto bylą tie pertvarkymo tikslai būtų pasiekti ne tokiu pačiu mastu.

6. Jei įvykdomos 1 dalyje nustatytos sąlygos, Valdyba patvirtina pertvarkymo schemą. Pertvarkymo schemoje nurodoma:

a) pertvarkyti subjektą;

b) taikyti 22 straipsnio 2 dalyje nurodytas pertvarkymo priemones pertvarkomai įstaigai, visų pirma nurodant visus gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonės netaikymo pagal 27 straipsnio 5 ir 14 dalis atvejus;

c) naudoti fondą pertvarkymo veiksmams paremti pagal 76 straipsnį ir Komisijos sprendimą, priimamą vadovaujantis 19 straipsniu.

7. Patvirtinusi pertvarkymo schemą, Valdyba nedelsiant ją perduoda Komisijai.

Per 24 valandas po to, kai Valdyba perduoda pertvarkymo schemą, Komisija pritaria pertvarkymo schemai arba nepritaria pertvarkymo schemos diskreciniams aspektams tais atvejais, kurie neįtraukti į šios dalies trečią pastraipą.

Per 12 valandų po to, kai Valdyba perduoda pertvarkymo schemą, Komisija gali Tarybai pasiūlyti:

a) nepritarti pertvarkymo schemai remiantis tuo, kad Valdybos patvirtinta pertvarkymo schema netenkina 1 dalies c punkte nurodyto viešojo intereso kriterijaus;

b) patvirtinti Valdybos pertvarkymo schemoje numatytos Fondo sumos esminiam pakeitimui arba jam nepritarti.

Trečios pastraipos tikslais Taryba sprendimus priima paprasta balsų dauguma.

Pertvarkymo schema gali įsigalioti tik tuo atveju, jeigu Taryba ar Komisija nepareiškia prieštaravimų per 24 valandas po to, kai Valdyba ją perduoda.

Taryba ar Komisija nurodo naudojimosi prieštaravimo įgaliojimais, jei taip įvyktų, priežastis.

Kai per 24 valandas po to, kai Valdyba perduoda pertvarkymo schemą, Taryba patvirtina Komisijos pasiūlymą dėl pertvarkymo schemos pakeitimų remiantis trečios pastraipos b punkte nurodyta priežastimi arba Komisija pareiškia prieštaravimų pagal antrą pastraipą, Valdyba per aštuonias valandas pakeičia pertvarkymo schemą atsižvelgdama į nurodytas priežastis.

Kai Valdybos patvirtintoje pertvarkymo schemoje numatoma galimybė 27 straipsnio 5 dalyje nurodytomis išimtinėmis aplinkybėmis neįtraukti tam tikrų įsipareigojimų ir jeigu dėl to reikia panaudoti fondo ar alternatyvaus finansavimo lėšas, siekiant apsaugoti vidaus rinkos vientisumą, Komisija gali uždrausti ar reikalauti pakeisti siūlomą netaikymo atvejį, nurodydama tinkamas priežastis, grindžiamas tuo, kad pažeisti 27 straipsnyje ir Direktyvos [2014/59] 44 straipsnio 11 dalies pagrindu Komisijos priimtame deleguotajame akte nustatyti reikalavimai.

8. Kai Taryba prieštarauja tam, kad įstaiga būtų pertvarkoma, remdamasi tuo, kad netenkinamas 1 dalies c punkte nurodytas viešojo intereso kriterijus, atitinkamas subjektas tinkamai likviduojamas pagal taikytiną nacionalinę teisę.

9. Valdyba užtikrina, kad būtų imtasi reikalingų pertvarkymo veiksmų, jog atitinkamos nacionalinės pertvarkymo institucijos įgyvendintų pertvarkymo schemą. Pertvarkymo schema skiriama atitinkamoms nacionalinėms pertvarkymo institucijoms ir joje pateikiami nurodymai toms institucijoms, kurios imasi visų būtinų priemonių jai įgyvendinti pagal 29 straipsnį, pasinaudodamos pertvarkymo įgaliojimais. Kai teikiama valstybės arba Fondo pagalba, Valdyba laikosi Komisijos priimto sprendimo dėl tos pagalbos.

10. Komisija turi įgaliojimus iš Valdybos gauti bet kokią informaciją, kurią ji laiko svarbia savo užduočių pagal šį reglamentą vykdymui. Valdyba turi įgaliojimus pagal šios antraštinės dalies 5 skyrių iš bet kurio asmens gauti bet kokią būtiną informaciją, kad galėtų parengti ir priimti sprendimą dėl pertvarkymo veiksmo, įskaitant pertvarkymo planuose pateiktos informacijos atnaujinimą ir papildymą.“

10 BPeM reglamento 22 straipsnio „Bendrieji pertvarkymo priemonių principai“ 2 ir 4 dalyse nustatyta:

„2. 18 straipsnio 6 dalies b punkte nurodytos pertvarkymo priemonės yra šios:

a) verslo pardavimo;

b) laikinos įstaigos sukūrimo;

c) turto atskyrimo;

d) gelbėjimo privačiomis lėšomis.

<…>

4. Pertvarkymo priemonės taikomos siekiant 14 straipsnyje nurodytų pertvarkymo tikslų ir laikantis 15 straipsnyje nurodytų pertvarkymo principų. Jos gali būti taikomos individualiai arba taikant jų derinį, išskyrus turto atskyrimo priemonę, kurią galima taikyti tik kartu su kita pertvarkymo priemone.

<…>“

11 Šio reglamento 23 straipsnyje „Pertvarkymo schema“ numatyta:

„Valdybos pagal 18 straipsnį patvirtintoje pertvarkymo schemoje, laikantis visų sprendimų dėl valstybės pagalbos arba Fondo pagalbos, išsamiai nustatomi su pertvarkomai įstaigai taikytinomis pertvarkymo priemonėmis susiję aspektai <…> ir nustatomos konkrečios sumos ir Fondo lėšų panaudojimo tikslai.

<…>

Tvirtindamos pertvarkymo schemą, Valdyba, Taryba ir Komisija atsižvelgia į 8 straipsnyje nurodytus pertvarkymo planus ir jais remiasi, nebent Valdyba, atsižvelgdama į konkretaus atvejo aplinkybes, nustatytų, kad imantis pertvarkymo plane nenumatytų veiksmų pertvarkymo tikslai būtų pasiekti veiksmingiau.

Vykstant pertvarkymo procesui Valdyba, atsižvelgdama į konkretaus atvejo aplinkybes, prireikus gali iš dalies keisti ir atnaujinti pertvarkymo schemą. Schema iš dalies keičiama ir atnaujinama taikant 18 straipsnyje nustatytą procedūrą.

<…>“

12 Minėto reglamento 30 straipsnio „Pareiga bendradarbiauti ir keistis informacija BPeM“ 1 ir 2 dalyse nustatyta:

„1. Valdyba informuoja Komisiją apie veiksmus, kurių ji imasi siekdama pasirengti pertvarkymui. Visos iš Valdybos gautos informacijos atžvilgiu Tarybos bei Komisijos nariams ir Tarybos bei Komisijos darbuotojams taikomi 88 straipsnyje nustatyti profesinės paslapties reikalavimai.

2. Vykdydamos atitinkamas šiuo reglamentu joms nustatytas pareigas, Valdyba, Taryba, Komisija, ECB, nacionalinės pertvarkymo institucijos ir nacionalinės kompetentingos institucijos, vadovaudamosi 8–29 straipsniais, glaudžiai bendradarbiauja, visų pirma, pertvarkymo planavimo, ankstyvosios intervencijos ir pertvarkymo etapais. Jos viena kitai teikia visą informaciją, būtiną jų užduotims vykdyti.“

13 BPeM reglamento 43 straipsnio 3 dalis suformuluota taip:

„Komisija ir ECB skiria po savo atstovą, kurie turi teisę dalyvauti vykdomuosiuose ir plenariniuose posėdžiuose nuolatinių stebėtojų teisėmis.

Komisijos ir ECB atstovai turi teisę dalyvauti diskusijose ir gali susipažinti su visais dokumentais.“

14 Šio reglamento 86 straipsnyje „Ieškinių pareiškimas Teisingumo Teisme“ numatyta:

„1. Pagal SESV 263 straipsnį Teisingumo Teisme gali būti inicijuotas procesas ginčijant Apeliacinės komisijos priimtą sprendimą arba, tais atvejais, kai teisė kreiptis apeliacine tvarka į Apeliacinę komisiją nesuteikta – Valdybos priimtą sprendimą.

2. Pagal SESV 263 straipsnį valstybės narės, Sąjungos institucijos ir bet kuris fizinis ar juridinis asmuo gali inicijuoti procesą Teisingumo Teisme dėl Valdybos sprendimų.

3. Jeigu Valdyba yra įpareigota veikti, bet nepriima sprendimo, Teisingumo Teisme gali būti pareikštas ieškinys dėl neveikimo pagal SESV 265 straipsnį.

4. Valdyba imasi priemonių, būtinų Teisingumo Teismo sprendimui įvykdyti.“

Ginčo aplinkybės

15 Ginčo aplinkybės nurodytos skundžiamo sprendimo 24–80 punktuose. Šio apeliacinio skundo tikslais jas galima trumpai apibūdinti taip, kaip nurodyta toliau.

16 *Banco Popular Español SA* (toliau – *Banco Popular*) buvo kredito įstaiga, kuriai taikoma ECB tiesioginė rizikos ribojimu pagrįsta priežiūra.

17 2017 m. birželio 7 d. vykdomosios sudėties BPV savo sprendimu SRB/EES/2017/08, remdamasi BPeM reglamentu, priėmė ginčijamą *Banco Popular* pertvarkymo schemą.

18 Pagal šios pertvarkymo schemos 1 straipsnį BPV nusprendė, kad *Banco Popular* bus taikoma pertvarkymo procedūra nuo pertvarkymo dienos, nes įvykdytos šio reglamento 18 straipsnio 1 dalyje numatytos sąlygos.

19 Kaip matyti iš minėtos pertvarkymo schemos 2–4 straipsnių, BPV visų pirma nusprendė, kad *Banco Popular* buvo žlungantis arba galintis žlugti, antra, kad nebuvo kitų priemonių, kurios galėtų užkirsti kelią šio banko žlugimui per pagrįstą laikotarpį, ir, galiausiai, kad pertvarkymo priemonė, t. y. to banko verslo pardavimo priemonė, buvo būtina siekiant užtikrinti jo ypatingos svarbos funkcijų tęstinumą ir išvengti didelių neigiamų pasekmių finansiniam stabilumui.

20 Ginčijamos pertvarkymo schemos 5 straipsnio 1 dalis suformuluota taip:

„*Banco Popular* taikoma pertvarkymo priemonė – verslo pardavimas pagal [BPeM reglamento] 24 straipsnį akcijas perleidžiant pirkėjui. Nuosavo kapitalo priemonių nurašymas ir konvertavimas bus atliekamas prieš pradedant taikyti verslo pardavimo priemonę.“

21 Šios pertvarkymo schemos 6 straipsnyje nustatyta šio nurašymo ir verslo pardavimo tvarka.

22 Be to, šios pertvarkymo schemos 12 straipsnio 1 dalyje nurodyta, kad ji „įsigalios“ 2017 m. birželio 7 d. 6 val. 30 min.

23 2017 m. birželio 7 d. 5 val. 13 min. ginčijama pertvarkymo schema buvo pateikta Komisijai patvirtinti.

24 Tą pačią dieną 6 val. 30 min. ši institucija priėmė Sprendimą (ES) 2017/1246, kuriuo patvirtinama *Banco Popular Español SA* pertvarkymo schema (OL L 178, 2017, p. 15), ir apie jį pranešė BPV. Šio sprendimo 4 konstatuojamojoje dalyje (redakcija po klaidų ištaisymo 2017 m. gruodžio 6 d. (OL L 320, 2017, p. 31)) nurodyta:

„Komisija pritaria pertvarkymo schemai. Visų pirma ji sutinka su BPV nurodytomis priežastimis, kodėl pagal [BPeM reglamento] 18 straipsnio 5 dalį dėl viešojo intereso reikia imtis pertvarkymo veiksmų.“

25 Taip pat 2017 m. birželio 7 d. *Fondo de Reestructuración Ordenada Bancaria (FROB)* (Bankų įstaigų tvarkingo restruktūrizavimo fondas, Ispanija) pagal BPeM reglamento 29 straipsnį priėmė ginčijamai pertvarkymo schemai įgyvendinti būtinas priemones.

Ieškinys Bendrajame Teisme ir skundžiamas sprendimas

26 2017 m. rugpjūčio 2 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo *Fundación* ir SFL, tuometinių *Banco Popular* akcininkių, ieškinį dėl ginčijamos pertvarkymo schemos panaikinimo.

27 Atitinkamai 2018 m. rugpjūčio 1 d. ir 2019 m. balandžio 12 d. sprendimais Ispanijos Karalystei, Europos Parlamentui, Tarybai ir Komisijai buvo leista įstoti į bylą palaikyti BPV reikalavimų.

28 Nors BPV tik prašė atmesti ieškinį iš esmės ir neginčijo jo priimtinumo, savo įstojimo į bylą paaiškinime Komisija nurodė, kad ieškinys nepriimtinas. Ji teigė, kad ginčijama pertvarkymo schema yra tik tarpinis aktas, nesukeliantis privalomų teisinių padarinių, nes savo Sprendimu 2017/1246 ji patvirtino šią pertvarkymo schemą; ši schema tapo jos ir ji suteikė jai tokį poveikį.

29 Parlamentas ir Taryba savo įstojimo į bylą paaiškinimuose taip pat teigia, kad ginčijama pertvarkymo schema pati savaime nesukelia teisinių padarinių trečiosioms šalims, kaip tai suprantama pagal SESV 263 straipsnį.

30 Nagrinėdamas ieškinio priimtinumą Bendrasis Teismas pirmiausia skundžiamo sprendimo 112 punkte priminė, kad iš suformuotos jurisprudencijos matyti, jog įstojusi į bylą šalis neturi teisės savarankiškai nurodyti nepriimtinumo pagrindo, todėl jis neprivalo nagrinėti vien jos nurodytų nepriimtinumo pagrindų. Vis dėlto to sprendimo 113 punkte jis nusprendė, kad, kalbant apie viešąja tvarka grindžiamą nepriimtinumo pagrindą, reikia *ex officio* išnagrinėti ieškinio priimtinumą.

31 Paskui Bendrasis Teismas įvertino, ar ginčijama pertvarkymo schema gali būti laikoma aktu, kurį galima ginčyti, kaip tai suprantama pagal SESV 263 straipsnį. Šiuo klausimu skundžiamo sprendimo 114 ir 115 punktuose jis priminė, kad pagal suformuotą jurisprudenciją tokiais aktais laikomos visos institucijų priimtos nuostatos, neatsižvelgiant į jų formą, kuriomis siekiama sukelti privalomų teisinių padarinių, ir kad siekiant nustatyti, ar aktas sukelia tokių padarinių, reikia remtis šio akto esme ir įvertinti šiuos padarinius pagal objektyvius kriterijus, kaip antai minėto akto turinį, prireikus atsižvelgiant į jo priėmimo aplinkybes ir jį priėmusios institucijos įgaliojimus.

32 Šiuo klausimu skundžiamo sprendimo 116–123 punktuose Bendrasis Teismas konstatavo:

„116 <…> reikia pažymėti, kad BPV įgyvendina [BPeM reglamentu] jai suteiktą kompetenciją, be kita ko, įgaliojimą, numatytą šio reglamento 16 straipsnio 1 dalyje, pagal kurią ji „priima sprendimą dėl pertvarkymo veiksmų finansų įstaigos, įsteigtos dalyvaujančioje valstybėje narėje, atžvilgiu, kai [įvykdomos] 18 straipsnio 1 dalyje nustatyt[os] sąlyg[os]“. Taigi Sąjungos teisės aktų leidėjas aiškiai suteikė BPV tam tikrą sprendimų priėmimo kompetenciją.

117 BPV sprendimas dėl pertvarkymo schemos yra aktas, kuris gali įsigalioti. Pertvarkymo schemos 12 straipsnyje nurodyta, kad jis įsigaliojo 2017 m. birželio 7 d., 6 val. 30 min.

118 Be to, pagal [BPeM reglamento] 23 straipsnio pirmą pastraipą, BPV pagal to paties reglamento 18 straipsnį patvirtintoje pertvarkymo schemoje nustatomi su pertvarkomai įstaigai taikytinomis pertvarkymo priemonėmis, kurias turės įgyvendinti nacionalinės pertvarkymo institucijos pagal atitinkamas į nacionalinę teisę perkeltas Direktyvos 2014/59 nuostatas, susiję aspektai.

119 Taigi taikant [ginčijamos] pertvarkymo schemos 9 straipsnį, FROB turi imtis visų reikalingų priemonių, kad įvykdytų ir įgyvendintų šį sprendimą. Be kita ko, FROB privalo įgyvendinti *Banco Popular* pardavimą [ginčijamoje] pertvarkymo schemoje nurodyta tvarka. [Ginčijamos] pertvarkymo schemos 10 straipsnyje taip pat numatyta, kad BPV turi stebėti, kaip FROB įgyvendina [šią] pertvarkymo schemą, vadovaudamasi [BPeM reglamento] 28 straipsniu.

120 Vadinasi, reikia manyti, kad, turint omenyje [ginčijamos] pertvarkymo schemos turinį, ji sukelia privalomas teisines pasekmes.

121 Be to, reikia pažymėti, kad [BPeM reglamento] 86 straipsnio 1 dalyje numatyta, jog pagal SESV 263 straipsnį Europos Sąjungos Teisingumo Teisme gali būti inicijuotas procesas ginčijant Apeliacinės komisijos priimtą sprendimą arba, tais atvejais, kai teisė kreiptis apeliacine tvarka į Apeliacinę komisiją nesuteikta – BPV priimtą sprendimą. [BPeM reglamento] 86 straipsnio 2 dalyje nustatyta, jog pagal SESV 263 straipsnį valstybės narės, Sąjungos institucijos ir bet kuris fizinis ar juridinis asmuo gali inicijuoti procesą Europos Sąjungos Teisingumo Teisme dėl BPV sprendimų.

122 Šiuo klausimu Teisingumo Teismas yra nurodęs, kad [BPeM reglamento] 86 straipsnio 2 dalyje numatyta, jog valstybės narės ir Sąjungos institucijos, taip pat bet kuris fizinis ar juridinis asmuo, remdam[ie]si SESV 263 straipsniu, gali pareikšti ieškinį Europos Sąjungos Teisingumo Teisme dėl BPV sprendimų, išskyrus bet kurią kitą Sąjungos instituciją, įstaigą ar organą (2021 m. gegužės 6 d. Sprendimo *ABLV Bank ir kt. / ECB*, C-551/19 P ir C-552/19 P, EU:C:2021:369, 56 punktas).

123 Teisingumo Teismas taip pat nusprendė, kad pertvarkymo procedūra turi būti laikoma sudėtinga administracine procedūra, per kurią dalyvauja kelios institucijos ir kurios tik galutiniam rezultatui, priklausančiam nuo to, kaip Valdyba įgyvendins savo kompetenciją, gali būti taikoma šio reglamento 86 straipsnio 2 dalyje numatyta teisminė kontrolė (2021 m. gegužės 6 d. Sprendimo *ABLV Bank ir kt. / ECB*, C-551/19 P ir C-552/19 P, EU:C:2021:369, 66 punktas).“

33 Remdamasis šiais argumentais Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 124 punkte padarė išvadą, kad ginčijama pertvarkymo schema yra aktas, dėl kurio galima pareikšti ieškinį dėl panaikinimo.

34 Galiausiai Bendrasis Teismas nusprendė, kad šios išvados nepaneigia Parlamento, Tarybos ir Komisijos pateikti argumentai.

35 Šiuo klausimu skundžiamo sprendimo 127 punkte jis konstatavo, pirma, kad nors pertvarkymo schema įsigalioja tik tada, kai ją patvirtina Komisija, tai nereiškia, kad dėl šio patvirtinimo išnyksta šios pertvarkymo schemos savarankiškos teisinės pasekmės ir lieka tik Komisijos sprendimo teisinės pasekmės. To sprendimo 128–130 punktuose Bendrasis Teismas, manydamas, kad Komisijos patvirtinimas yra būtinas žingsnis, kad įsigaliotų pertvarkymo schema, ir kad jis suteikia jai teisinę galią, nusprendė, kad 1958 m. birželio 13 d. Sprendime *Meroni / Vyriausioji valdyba* (9/56, EU:C:1958:7; toliau – Sprendimas *Meroni / Vyriausioji valdyba*) nustatytų principų, susijusių su įgaliojimų delegavimu, laikymasis nereiškia, kad teisinių padarinių sukelia tik Komisijos priimtas sprendimas. Jo teigimu, būtina, kad Komisija patvirtintų pertvarkymo schemos diskrecinius aspektus, kad ji sukeltų teisinių padarinių, taip išvengiant „tikrojo atsakomybės perkėlimo“, kaip tai suprantama pagal pastarajame sprendime suformuotą jurisprudenciją. Be to, skundžiamo sprendimo 132 punkte Bendrasis Teismas pabrėžė, kad Komisija turi savarankišką kompetenciją vertinti diskrecinius pertvarkymo schemos aspektus, bet ne įgaliojimus įgyvendinti BPV suteiktus įgaliojimus ar pakeisti pertvarkymo schemą ar jos teisinius padarinius.

36 Antra, Bendrasis Teismas atmetė argumentą, kad pertvarkymo schema nėra privaloma Komisijai ir yra parengiamasis aktas, dėl kurio negalima pareikšti ieškinio pagal SESV 263 straipsnį. Šiuo klausimu skundžiamo sprendimo 137 punkte jis nusprendė, kad BPeM reglamente nustatytos sudėtingos administracinės procedūros kontekste pertvarkymo schema negali būti laikoma parengiamuoju aktu, kuriuo siekiama parengti Komisijos sprendimą. Nors pagal šio reglamento 18 straipsnio 7 dalį Komisijai patvirtinus pertvarkymo schemą ji įsigalioja ir ši institucija gali prieštarauti dėl šios schemos diskrecinių aspektų, ji negali nei prieštarauti vien techniniams jos aspektams, nei jų keisti.

37 Trečia, skundžiamo sprendimo 140–142 punktuose Bendrasis Teismas nusprendė, kad tiek iš BPeM reglamento 86 straipsnio, tiek iš kitų šio reglamento nuostatų matyti, kad pertvarkymo schema yra aktas, dėl kurio galima pareikšti ieškinį. Šis 86 straipsnis taikomas ne tik savarankiškiems BPV sprendimams, kuriems nereikia Komisijos pritarimo, bet ir visiems BPV sprendimams, išskyrus tuos, kuriuos galima apskųsti Apeliacinei komisijai. Taigi pertvarkymo schema iš esmės patenka į sprendimų, dėl kurių pagal minėtą 86 straipsnį galima pareikšti ieškinį pagal SESV 263 straipsnį, kategoriją.

38 Ketvirta, skundžiamo sprendimo 147 punkte Bendrasis Teismas nusprendė, kad priešingas aiškinimas būtų nesuderinamas su teisinio saugumo ir veiksmingos teisminės gynybos principais, nes kiekvienam asmeniui, kuriam BPV priimtas sprendimas dėl pertvarkymo daro poveikį, būtų taikoma ieškinio priimtinumo sąlyga, kuri nėra aiškiai numatyta.

39 Galiausiai skundžiamo sprendimo 148 punkte Bendrasis Teismas atmetė argumentą, kad pertvarkymo schemos nebūtų galima panaikinti, jei Komisijos sprendimas liktų galioti. Šiuo klausimu jis pažymėjo, kad jeigu jis turėtų panaikinti pertvarkymo schemą, Komisijos sprendimas, kuriuo ji patvirtinama, netektų savo dalyko.

40 Šiomis aplinkybėmis skundžiamo sprendimo 149 punkte nusprendęs, kad Komisijai patvirtinus BPV priimtą pertvarkymo schemą sukeliama teisinių padarinių ir ji yra aktas, dėl kurio gali būti pareikštas atskiras ieškinys dėl panaikinimo, Bendrasis Teismas to sprendimo 150 punkte pripažino šioje byloje pareikštą ieškinį dėl panaikinimo priimtinu.

41 Dėl esmės Bendrasis Teismas atmetė visus pateiktus pagrindus ir atmetė ieškinį kaip nepagrįstą.

Šalių reikalavimai

42 Komisija Teisingumo Teismo prašo:

– panaikinti tą skundžiamo sprendimo dalį, kurioje Bendrasis Teismas pripažino pirmojoje instancijoje pareikštą ieškinį dėl panaikinimo priimtinu,

– pripažinti byloje T-481/17 pirmojoje instancijoje pareikštą ieškinį dėl panaikinimo nepriimtinu ir dėl to jį visą atmesti,

– priteisti iš ieškovų pirmojoje instancijoje Komisijos bylinėjimosi išlaidas, patirtas per procesą Bendrajame Teisme ir šiame apeliaciniame procese.

43 SFL prašo Teisingumo Teismo atmesti apeliacinį skundą ir priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

44 BPV prašo Teisingumo Teismo atmesti apeliacinį skundą ir priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

45 Parlamentas iš esmės prašo Teisingumo Teismo patenkinti Komisijos apeliacinį skundą ir priteisti iš ieškovų pirmojoje instancijoje bylinėjimosi išlaidas.

46 Tuo atveju, jei Teisingumo Teismas panaikintų skundžiamą sprendimą, Taryba prašo Teisingumo Teismo konstatuoti, kad niekas nepaneigia BPeM reglamento ir Direktyvos 2014/59 teisėtumo.

Dėl apeliacinio skundo

47 Grįsdama apeliacinį skundą dėl skundžiamo sprendimo tiek, kiek jame Bendrasis Teismas nusprendė, kad ginčijama pertvarkymo schema yra aktas, dėl kurio galima pareikšti ieškinį pagal SESV 263 straipsnį, Komisija nurodo tris pagrindus. Pirmasis pagrindas grindžiamas teisės klaida aiškinant SESV 263 straipsnio ketvirtą pastraipą ir BPeM reglamento 18 straipsnio 7 dalį. Antrasis pagrindas grindžiamas teisės klaida aiškinant SESV 263 straipsnio ketvirtą pastraipą ir Komisijos teisės į gynybą pažeidimu. Trečiasis pagrindas grindžiamas skundžiamo sprendimo motyvų prieštaringumu.

Dėl priimtinumo

48 SFL tvirtina, kad apeliacinis skundas yra nepriimtinas. Ji primena, kad prašyme įstoti į bylą pateiktais reikalavimais gali būti siekiama tik palaikyti vienos iš šalių reikalavimus, ir iš to daro išvadą, kad Komisija, kuri pirmojoje instancijoje turėjo įstojusios į bylą šalies statusą, negali savarankiškai pateikti nepriimtinumu grindžiamo prieštaravimo apeliaciniame procese.

49 Komisija ir Parlamentas prieštarauja šiems argumentams.

50 Šiuo klausimu iš skundžiamo sprendimo matyti, kad Bendrajame Teisme Komisija rėmėsi ieškinio pirmojoje instancijoje nepriimtinumu, motyvuodama tuo, kad ginčijama pertvarkymo schema nėra aktas, dėl kurio galima pareikšti ieškinį. Be to, kaip Bendrasis Teismas priminė skundžiamo sprendimo 112 ir 113 punktuose, nors įstojusi į bylą šalis neturi teisės savarankiškai pateikti nepriimtinumu grindžiamo prieštaravimo, reikia, kiek tai susiję su viešąja tvarka grindžiamu nepriimtinumo pagrindu, savo iniciatyva išnagrinėti ieškinio priimtinumą (šiuo klausimu žr. 1993 m. kovo 24 d. Sprendimo *CIRFS ir kt. / Komisija*, C-313/90, EU:C:1993:111, 22 ir 23 punktus). Skundžiamo sprendimo 114–149 punktuose Bendrasis Teismas savo iniciatyva išnagrinėjo ieškinio priimtinumą ir pripažino šį ieškinį priimtinu, ir taip netiesiogiai atmetė Komisijos pateiktą nepriimtinumu grindžiamą prieštaravimą. Šį nagrinėjimą turi būti galima pateikti Teisingumo Teismui įvertinti nagrinėjant šį apeliacinį skundą.

51 Šiuo klausimu tai, kad Bendrasis Teismas skundžiamu sprendimu atmetė pirmojoje instancijoje pareikštą ieškinį dėl esmės, nereiškia, kad šis apeliacinis skundas yra nepriimtinas. Iš tiesų pagal suformuotą jurisprudenciją apeliacinis skundas, pateiktas dėl Bendrojo Teismo sprendimo, yra priimtinas tiek, kiek šiuo sprendimu atmestas vienos iš šalių prieštaravimas dėl ieškinio priimtinumo, nepaisant to, kad Bendrasis Teismas toliau tame pačiame sprendime atmetė ieškinį kaip nepagrįstą (šiuo klausimu žr. 2009 m. rugsėjo 10 d. Sprendimo *Komisija / Ente per le Ville Vesuviane ir Ente per le Ville Vesuviane / Komisija*, C-445/07 P ir C-455/07 P, EU:C:2009:529, 40 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

52 Darytina išvada, kad SFL pateiktas apeliacinio skundo nepriimtinumu grindžiamas prieštaravimas turi būti atmestas.

Dėl esmės

Dėl pirmojo pagrindo

– *Šalių argumentai*

53 Pirmajame pagrinde Komisija, palaikoma Parlamento, teigia, kad Bendrasis Teismas padarė SESV 263 straipsnio ketvirtos pastraipos ir BPeM reglamento 18 straipsnio 7 dalies aiškinimo klaidą, kai skundžiamo sprendimo 116–120, 127 ir 137 punktuose nusprendė, kad ginčijama pertvarkymo schema yra aktas, dėl kurio galima pareikšti ieškinį ir kuris sukelia privalomų teisinių padarinių.

54 Visų pirma Komisija pažymi, kad būtent ji arba prireikus Taryba pertvarkymo schemai suteikia privalomų teisinių padarinių, kad būtų išvengta „tikrojo atsakomybės perkėlimo“, kaip tai suprantama pagal Sprendime *Meroni / Vyriausioji valdyba* suformuotą jurisprudenciją. Skundžiamo sprendimo 132 punkte teigdamas, kad Komisija neturi jokių įgaliojimų dėl pertvarkymo schemos pakeitimo, Bendrasis Teismas pažeidė BPeM reglamento 18 straipsnio 7 dalies pirmą, antrą ir septintą pastraipas.

55 Be to, aiškinimas, kad ginčijama pertvarkymo schema sukelia savarankiškų teisinių padarinių, neatsižvelgiant į tai, ar ją patvirtina Komisija, ar prireikus Taryba, prieštarauja Sprendime *Meroni / Vyriausioji valdyba* suformuotai jurisprudencijai. Iš tiesų pagal šią jurisprudenciją

įgaliojimai, apimantys diskrecinių įgaliojimų įgyvendinimą, negali būti perduoti savarankiškiems subjektams, kurie nėra numatyti Sutartyse. Tokiems subjektams priimant privalomus sprendimus paprastai turėtų būti apsiribojama tik techniniais klausimais, neviršijant pagrindiniame akte nustatytų griežtų ribų. Iš BPeM reglamento 24 konstatuojamosios dalies matyti, kad Sąjungos teisės aktų leidėjas šia jurisprudencija vadovavosi priimdamas šį reglamentą, pagal kurį pertvarkymo schemos diskrecinių aspektų kontrolė numatyta tik Sąjungos institucijoms, turinčioms kompetenciją vykdyti kredito įstaigų pertvarkymo politiką.

56 Be to, Komisija teigia, kad skundžiamo sprendimo 130, 132 ir 137 punktuose nurodęs, jog ji turi įvertinti tik tam tikrus diskrecinius aspektus, turinčius lemiamą reikšmę pertvarkymo schemos patvirtinimui, Bendrasis Teismas neatsižvelgė į tai, kad diskreciniai aspektai yra neatsiejamai susiję su labiau techniniais aspektais. Taigi, kai Komisija turi prieštarauti dėl diskrecinių pertvarkymo schemos aspektų, ji prieštarauja visai šiai schemai.

57 BPeM reglamente nustatyta sudėtinga administracinė procedūra, t. y. pagal šio reglamento 18 straipsnio 7 dalį vykdant pertvarkymo procedūrą priimamas Komisijos arba prireikus Tarybos sprendimas patvirtinti pateiktą pertvarkymo schemą arba jai nepritarti. Tačiau BPV vertinimas iš anksto nenulemia šios procedūros rezultato. Todėl per šią procedūrą tik priemonės, kuriomis galutinai nustatoma Komisijos ar Tarybos pozicija pasibaigus šiai procedūrai, yra aktai, dėl kurių galima pareikšti ieškinį, o ne tarpinės priemonės, kuriomis siekiama parengti galutinį sprendimą.

58 Galiausiai dėl skundžiamo sprendimo 122, 124 ir 140 punktuose pateikto argumento, grindžiamo BPeM reglamento 86 straipsnyje numatyta teise pareikšti ieškinį dėl BPV sprendimų, Komisija primena, kad šio reglamento nuostatomis negalima pakeisti Sutartyse numatytos teisių gynimo sistemos.

59 SFL ir BPV prieštarauja šiems argumentams. Jos teigia, kad Bendrasis Teismas teisingai nusprendė, jog ginčijama pertvarkymo schema yra aktas, dėl kurio galima pareikšti ieškinį ir kuris sukelia savarankiškų teisinių padarinių.

60 Visų pirma jos pažymi, kad pagal, be kita ko, BPeM reglamento 7 straipsnį, 18 straipsnio 1 dalį ir 20 straipsnį BPV yra atsakinga už pertvarkymo schemos planavimą, rengimą ir priėmimą. Vis dėlto pagal šio reglamento 18 straipsnio 7 dalį, siejamą su jo 24 ir 26 konstatuojamosiomis dalimis, Komisijos ir Tarybos vaidmuo yra tik dalyvauti pertvarkymo procedūroje ir kontroliuoti diskrecinius pertvarkymo schemos aspektus. Šiuo klausimu SFL patikslina, kad jei per 24 valandas nuo pertvarkymo schemos perdavimo Komisija ar Taryba nepareiškia prieštaravimų, ji įsigalioja. Be to, jeigu Komisija arba Taryba nesutiktų su BPV parengta pertvarkymo schema, galutinį sprendimą pastaroji turėtų priimti laikydamasi jų pateiktų gairių.

61 BPV teigia, kad nors BPeM reglamento 18 straipsnio 7 dalyje teisinė ir politinė atsakomybė už diskrecinius pertvarkymo schemos aspektus suteikiama tik Komisijai arba tam tikrais atvejais Tarybai, joje kiti pertvarkymo schemos elementai aiškiai priskiriami BPV. Šių institucijų vaidmuo yra patvirtinti arba atmesti pertvarkymo schemą, bet jokiu būdu ne ją sukurti, parengti ar taikyti. Sąjungos teisės aktų leidėjas specializuotai agentūrai, t. y. BPV, patikėjo užduotį atlikti itin techninius vertinimus, susijusius su pertvarkymo schemos priėmimu. BPV yra atsakinga tiek už pertvarkymo priemonių planavimą, rengimą ir priėmimą, tiek už nacionalinių institucijų vykdomo jų įgyvendinimo stebėseną. Tokiomis aplinkybėmis negalima atsisakyti suteikti jai teisės ginti pertvarkymo schemą, antraip būtų pažeista jos teisė į gynybą.

62 Be to, SFL ir BPV teigia, kad vertinimas, pagal kurį BPV sprendimu užbaigiama procedūra, todėl jis laikytinas aktu, dėl kurio galima pareikšti ieškinį finansų įstaigos pertvarkymo atveju, neprieštarauja Sprendime *Meroni / Vyriausioji valdyba* suformuotai jurisprudencijai. Iš tiesų BPeM reglamentu išvengiama „tikrojo atsakomybės perkėlimo“, kaip tai suprantama pagal šią jurisprudenciją, užtikrinant, kad Komisija ir prireikus Taryba galėtų kontroliuoti ar net prieštarauti bet kokiam diskreciniam sprendimo dėl pertvarkymo aspektui. BPV teigimu, nėra jokio prieštaravimo tarp, viena vertus, teisės pareikšti ieškinį BPV, kaip pertvarkymo schemos autorei, ir, kita vertus, aplinkybės, kad Komisija ir prireikus Taryba dalyvauja priimant sprendimą dėl šios pertvarkymo schemos, ir aplinkybės, kad ši schema negali įsigalioti, jei tam prieštarauja šios institucijos. Bet kuriuo atveju BPV mano, kad pagal BPeM reglamento 7 straipsnio 2 dalį jai suteikti įgaliojimai priimti visus sprendimus dėl pertvarkymo yra ne įgaliojimai, kurie Sutartimi suteikiami Komisijai ir kuriuos ji nusprendė deleguoti, o kompetencija, kurią Sąjungos teisės aktų leidėjas suteikė šiame reglamente.

63 Galiausiai SFL pažymi, kad BPeM reglamento 90 ir 120 konstatuojamosiose dalyse ir šio reglamento 7, 20 ir 86 straipsniuose nurodyti BPV įgaliojimai, kartu patikslinant, kad jos priimamiems sprendimams gali būti taikoma teisminė kontrolė Teisingumo Teisme. Taigi minėto reglamento 86 straipsnio 2 dalyje numatyta tokia visų BPV sprendimų, kurie, kaip ir sprendimai, susiję su pertvarkymo schemomis, negali būti skundžiami Apeliacinei komisijai, kontrolė. Priešingi Komisijos argumentai prieštarautų šio reglamento konstatuojamosioms dalims ir straipsniams ir todėl būtų aiškinimas *contra legem*.

– *Teisingumo Teismo vertinimas*

64 Pirmasis pagrindas susijęs su klausimu, ar Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai skundžiamo sprendimo 116–120, 127, 137, 149 ir 150 punktuose nusprendė, kad ginčijama pertvarkymo schema yra aktas, dėl kurio galima pareikšti ieškinį, kaip tai suprantama pagal SESV 263 straipsnio ketvirtą pastraipą.

65 Pagal suformuotą jurisprudenciją SESV 263 straipsnio ketvirtoje pastraipoje, siejamoje su šio straipsnio pirma pastraipa, numatytą ieškinį dėl panaikinimo galima pareikšti dėl institucijų priimtų bet kokių nuostatų ir priemonių (neatsižvelgiant į jų formą), kuriomis siekiama sukelti privalomų teisinių pasekmių, galinčių turėti įtakos fizinio ar juridinio asmens interesams, nes iš esmės pakeičiama jo teisinė padėtis. Siekiant nustatyti, ar aktas sukelia tokių pasekmių ir todėl dėl jo gali būti pareikštas toks ieškinys, reikia remtis šio akto esme ir įvertinti šias pasekmes pagal objektyvius kriterijus, kaip antai minėto akto turinį, prireikus atsižvelgiant į jo priėmimo aplinkybes ir jį priėmusios institucijos, įstaigos ar organo įgaliojimus (šiuo klausimu žr. 1981 m. lapkričio 11 d. Sprendimo *IBM / Komisija*, 60/81, EU:C:1981:264, 9 punktą; 2021 m. gegužės 6 d. Sprendimo *ABLV Bank ir kt / ECB*, C-551/19 P ir C-552/19 P, EU:C:2021:369, 39 ir 41 punktus ir 2022 m. liepos 12 d. Sprendimo *Nord Stream 2 / Parlamentas ir Taryba*, C-348/20 P, EU:C:2022:548, 62–64 punktus ir juose nurodytą jurisprudenciją).

66 Pirma, dėl ginčijamos pertvarkymo schemos turinio pažymėtina, kad tiesa, jog jos 1–4 straipsniuose visų pirma nurodyta, kad BPV „nusprendžia“ taikyti *Banco Popular* pertvarkymo procedūrą dėl to, kad įvykdytos BPeM reglamento 18 straipsnio 1 dalyje nustatytos sąlygos, paskui jos 5–7 straipsniuose nustatytos taikytinos pertvarkymo priemonės ir galiausiai jos 9 ir 10 straipsniuose nurodyta, kad FROB turės imtis visų būtinų priemonių šiam sprendimui įvykdyti ir kad tai, kaip jis vykdomas, stebės BPV.

67 Vis dėlto ginčijamos pertvarkymo schemos 12 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad ji „įsigalios“ 2017 m. birželio 7 d., o ne, kaip skundžiamo sprendimo 117 punkte klaidingai konstatavo Bendrasis Teismas, kad tą dieną ji „įsigaliojo“. Be to, šios pertvarkymo schemos 13 straipsnyje nurodyta, kad ji skirta FROB ir apie ją bus pranešta po to, kai ją patvirtins Komisija arba Taryba.

68 Iš pirmesniame punkte nurodytos informacijos matyti, kad 2017 m. birželio 7 d. vykdomosios sudėties BPV sprendimu SRB/EES/2017/08 priimta ginčijama pertvarkymo schema, kuri yra šioje byloje Bendrajame Teisme ginčijamas aktas, dar nebuvo patvirtinta, o tai patvirtina skundžiamo sprendimo 77 ir 78 punktuose nurodyta aplinkybė, kad po jos priėmimo apie ją buvo pranešta Komisijai 2017 m. birželio 7 d. 5 val. 13 min. ir ji buvo patvirtinta tą pačią dieną 6 val. 30 min. Iš šios informacijos taip pat matyti, kad šios pertvarkymo schemos įsigaliojimas, taigi ir privalomų teisinių padarinių atsiradimas, priklausė nuo jos patvirtinimo.

69 Antra, dėl ginčijamos pertvarkymo schemos priėmimo konteksto reikia pažymėti, kad, kaip nurodyta jos preambulėje, jos teisinis pagrindas yra BPeM reglamentas, visų pirma jo 18 straipsnis. Šiame reglamente nustatyta sistema grindžiama jo 24 ir 26 konstatuojamosiose dalyse iš esmės nurodyta išvada, kad naudojimasis minėtame reglamente numatytais pertvarkymo įgaliojimais priklauso Sąjungos pertvarkymo politikai, kurią gali nustatyti tik Sąjungos institucijos, ir kad, atsižvelgiant į didelį pertvarkymo sprendimų poveikį valstybių narių finansiniam stabilumui ir pačiai Sąjungai, taip pat valstybių narių fiskaliniam suverenumui, turima diskrecija patvirtinti kiekvieną konkrečią pertvarkymo schemą. Iš šių konstatuojamųjų dalių matyti, kad dėl šių priežasčių Sąjungos teisės aktų leidėjas manė esant būtina numatyti tinkamą Tarybos ir Komisijos dalyvavimą, t. y. dalyvavimą, kuris sustiprina būtiną BPV veiklos nepriklausomumą, kartu laikantis įgaliojimų delegavimo agentūroms principų, nustatytų Sprendime *Meroni / Vyriausioji valdyba* ir primintų 2014 m. sausio 22 d. Sprendime *Jungtinė Karalystė / Parlamentas ir Taryba* (C-270/12, EU:C:2014:18).

70 Šiuose sprendimuose Teisingumo Teismas iš esmės nusprendė, kad įgaliojimų delegavimo padariniai labai skiriasi pagal tai, ar deleguojami, pirma, aiškiai apibrėžti įgyvendinimo įgaliojimai, kurių naudojimas gali būti griežtai tikrinamas remiantis deleguojančiosios institucijos nustatytais objektyviais kriterijais, ar, antra, „diskrecija, kuri reiškia didelę vertinimo laisvę ir kuria naudojantis iš tiesų gali būti įgyvendinama tikra ekonominė politika“ (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Meroni / Vyriausioji valdyba* 43, 44 ir 47 puslapius ir 2014 m. sausio 22 d. Sprendimo *Jungtinė Karalystė / Parlamentas ir Taryba*, C-270/12, EU:C:2014:18, 41 punktą).

71 Pirmos rūšies delegavimas negali reikšmingai pakeisti pasekmių, kurių kyla įgyvendinant juo suteiktus įgaliojimus, o antros rūšies delegavimu pakeičiant įgaliotosios institucijos pasirinkimą deleguojančiosios institucijos pasirinkimu atliekamas „tikras atsakomybės perkėlimas“ (Sprendimo *Meroni / Vyriausioji valdyba* 43 puslapis ir 2014 m. sausio 22 d. Sprendimo *Jungtinė Karalystė / Parlamentas ir Taryba*, C-270/12, EU:C:2014:18, 42 punktas). Byloje, kurioje buvo priimtas Sprendimas *Meroni / Vyriausioji valdyba*, Teisingumo Teismas nusprendė, kad šioje byloje nagrinėjamas įgaliojimų delegavimas atitinkamoms įstaigoms suteikiant „diskreciją, kuri reiškė didelę vertinimo laisvę “, negalėjo būti laikomas suderinamu su „Sutarties reikalavimais“, ir patikslino, kad, pasilikdama tik teisę atsisakyti patvirtinti šių įstaigų sprendimus, Vyriausioji valdyba neišlaikė pakankamų įgaliojimų, kad išvengtų tokio atsakomybės perkėlimo (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Meroni / Vyriausioji valdyba* 47 puslapį).

72 Iš Sprendimo *Meroni / Vyriausioji valdyba* 44 puslapyje pateiktų argumentų matyti, kad tame sprendime suformuota jurisprudencija grindžiama prielaida, kad įgaliojimų pusiausvyra, būdinga Sąjungos institucinei struktūrai, yra Sutartimis suteikiama pagrindinė garantija ir kad didelės

diskrecijos delegavimas pažeistų šią garantiją, nes ši diskrecija būtų suteikta kitoms valdžios institucijoms nei tos, kurios buvo įsteigtos Sutartyse, siekiant užtikrinti ir kontroliuoti jų įgyvendinimą pagal atitinkamus jų įgaliojimus. Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta to sprendimo 43 ir 46 puslapiuose, šioje jurisprudencijoje numatyta didelė diskrecija susijusi, be kita ko, su pagrindiniais atitinkamos politikos srities klausimais, kurie reikalauja didelės diskrecijos derinant įvairius kartais vienas kitam prieštaraujančius tikslus.

73 Konkrečiau kalbant, iš minėtos jurisprudencijos matyti, kad joje įtvirtintų įgaliojimų delegavimo principų taikymas agentūroms priklauso ne nuo aktų, kuriuos agentūros turi teisę priimti, individualaus ar bendro pobūdžio, o tik nuo to, ar delegavimas susijęs su didele diskrecija, ar, priešingai, su tiksliai apibrėžtais įgyvendinimo įgaliojimais (šiuo klausimu žr. 2014 m. sausio 22 d. Sprendimo *Jungtinė Karalystė / Parlamentas ir Taryba*, C-270/12, EU:C:2014:18, 54, 65 ir 66 punktus).

74 Kaip matyti iš BPeM reglamento 24 ir 26 konstatuojamųjų dalių, šiame reglamente nustatyta sistema siekiama sukonkretinti Sprendime *Meroni / Vyriausioji valdyba* nustatytus ir 2014 m. sausio 22 d. Sprendime *Jungtinė Karalystė / Parlamentas ir Taryba* (C-270/12, EU:C:2014:18) primintus principus.

75 Tiesa, kad pagal BPeM reglamento 7 straipsnio 2 dalį BPV yra atsakinga už visų pertvarkymo sprendimų, susijusių, be kita ko, su finansų įstaigomis ir grupėmis, kurios laikomos svarbiomis Sąjungos finansiniam stabilumui, ir su kitomis tarpvalstybinėmis grupėmis, priėmimą. Šiuo tikslu BPeM reglamento 18 straipsnio 1 ir 6 dalyse nustatyta, kad BPV patvirtina tų subjektų ir grupių pertvarkymo schemą tik tada, kai gavusi ECB pranešimą apie vertinimą dėl atitinkamo subjekto žlugimo ar galimo žlugimo arba savo iniciatyva nustato, kad tenkinamos šio reglamento 18 straipsnio 1 dalies a–c punktuose nurodytos sąlygos. Šios sąlygos susijusios su subjekto žlugimu arba galimu žlugimu, pertvarkymui alternatyvių priemonių nebuvimu ir jo būtinumu dėl viešojo intereso.

76 Kai šios sąlygos tenkinamos, BPV, remdamasi BPeM reglamento 18 straipsnio 6 dalimi, priima pertvarkymo schemą, pagal kurią atitinkamas subjektas turi būti pertvarkomas, ir nustato, kaip jam taikomos šio reglamento 22 straipsnio 2 dalyje nurodytos pertvarkymo priemonės ir naudojamas Bendras pertvarkymo fondas. Minėto reglamento 22 straipsnio 4 dalyje patikslinta, kad šios priemonės, išskyrus turto atskyrimo priemonę, gali būti taikomos atskirai arba kartu, kad būtų pasiekti to paties reglamento 14 straipsnyje numatyti pertvarkymo tikslai, laikantis šio reglamento 15 straipsnyje nustatytų pertvarkymo principų.

77 Vis dėlto, nors pirmesniuose dviejuose punktuose nurodytomis nuostatomis BPV suteikiama didelė diskrecija dėl to, ar (ir kokiomis priemonėmis) atitinkamam subjektui turi būti taikoma pertvarkymo procedūra, pagal BPeM reglamento 18 straipsnio 1 ir 4–6 dalis ši diskrecija ribojama objektyviais kriterijais ir sąlygomis, kuriais apibrėžiama BPV veiklos sritis ir kurie susiję tiek su sąlygomis, tiek su pertvarkymo priemonėmis. Be to, šiame reglamente numatytas Komisijos ir Tarybos dalyvavimas procedūroje, po kurios priimama pertvarkymo schema, kuriai, kad įsigaliotų, turi pritarti Komisija ir prireikus Taryba.

78 Taigi pagal BPeM reglamento 30 straipsnio 1 ir 2 dalis BPV informuoja Komisiją apie visas priemones, kurių ji imasi, kad parengtų pertvarkymą, ir keičiasi su Komisija ir Taryba visa jų užduotims vykdyti būtina informacija. Pagal šio reglamento 43 straipsnio 3 dalį Komisija paskiria atstovą, įgaliotą BPV vykdomuosiuose ir plenariniuose posėdžiuose dalyvauti nuolatinio stebėtojo teisėmis, ir šis atstovas turi teisę dalyvauti diskusijose ir susipažinti su visais dokumentais.

79 Be to, BPeM reglamento 18 straipsnio 7 dalyje nurodyta, kad, patvirtinusi pertvarkymo schemą, BPV nedelsdama ją perduoda Komisijai, o jos antroje ir trečioje pastraipose – kad per 24 valandas nuo šio perdavimo Komisija arba pritaria pertvarkymo schemai, arba nepritaria pertvarkymo schemos diskreciniams aspektams, išskyrus tuos, kurie susiję su viešojo intereso kriterijaus laikymusi ir su suma, numatyta skirti iš Bendro pertvarkymo fondo. Dėl pastarųjų diskrecinių aspektų šioje trečiojoje pastraipoje patikslinama, kad Komisija per dvylika valandų nuo šio perdavimo gali pasiūlyti Tarybai pareikšti prieštaravimų. Galiausiai šio reglamento 18 straipsnio 7 dalies penktoje pastraipoje numatyta, kad pertvarkymo schema gali įsigalioti tik tuo atveju, jeigu Taryba ar Komisija nepareiškia prieštaravimų per 24 valandas po to, kai BPV ją perduoda.

80 Taigi pagal BPeM reglamento 18 straipsnio 7 dalies nuostatas pertvarkymo schemos įsigaliojimas priklauso nuo to, ar ją patvirtina Komisija, nesant jos ar Tarybos prieštaravimų. Kai Komisija patvirtina tokią schemą, ji turi visiškai prisiimti Sutartimis jai priskirtą atsakomybę.

81 Iš šio sprendimo 75–80 punktų matyti, kad BPeM reglamento 18 straipsnio nuostatos, kuriomis remiantis buvo priimta ginčijama pertvarkymo schema, leidžia išvengti „atsakomybės perkėlimo“, kaip tai suprantama pagal Sprendime *Meroni / Vyriausioji valdyba* suformuotą jurisprudenciją. Iš tiesų, nors šiomis nuostatomis BPV suteikiami įgaliojimai įvertinti, ar konkrečiu atveju tenkinamos pertvarkymo schemos priėmimo sąlygos, ir nustatyti tokiai schemai įgyvendinti būtinas priemones, jomis Komisijai arba prireikus Tarybai suteikiama atsakomybė įvertinti jos diskrecinius aspektus, kurie priskiriami Sąjungos kredito įstaigų pertvarkymo politikai ir kurie, kaip matyti iš BPeM reglamento 14 straipsnio ir 24, 26 ir 62 konstatuojamųjų dalių, reikalauja palyginti skirtingus tikslus ir interesus, susijusius su Sąjungos finansinio stabilumo ir vidaus rinkos vientisumo išsaugojimu, atsižvelgimu į valstybių narių fiskalinį suverenumą ir akcininkų bei kreditorių interesų apsauga.

82 Trečia, dėl BPV įgaliojimų reikia pažymėti, kad skundžiamo sprendimo 129 ir 130 punktuose Bendrojo Teismo pateiktu aiškinimu, pagal kurį pertvarkymo schema gali sukelti privalomų teisinių pasekmių, neatsižvelgiant į Komisijos sprendimą dėl patvirtinimo, nepaisoma BPeM reglamentu BPV suteiktų įgaliojimų ir Sprendime *Meroni / Vyriausioji valdyba* suformuotos jurisprudencijos.

83 Iš tiesų, nors šio reglamento 7 ir 18 straipsniuose numatyta, kad BPV turi parengti ir priimti pertvarkymo schemą, vis dėlto pagal juos jai nesuteikiami įgaliojimai priimti aktą, sukeliantį savarankiškų teisinių padarinių. Kaip Bendrasis Teismas teisingai pažymėjo skundžiamo sprendimo 128 punkte, vykstant pertvarkymo procedūrai pagal BPeM reglamento 18 straipsnį Komisijos patvirtinimas yra būtinas elementas, kad pertvarkymo schema įsigaliotų.

84 Šis patvirtinimas taip pat turi lemiamą reikšmę nagrinėjamos pertvarkymo schemos turiniui.

85 Iš tiesų, nors BPeM reglamento 18 straipsnio 7 dalyje Komisijai leidžiama patvirtinti tokią schemą nepateikus prieštaravimų dėl jos diskrecinių aspektų ir nesiūlant Tarybai jų suformuluoti, pagal ją Komisijai ir Tarybai taip pat leidžiama BPV vertinimą dėl šių diskrecinių aspektų pakeisti savuoju ir pareikšti dėl jų prieštaravimų; tokiu atveju pagal šio 18 straipsnio 7 dalies septintą pastraipą BPV privalo per aštuonias valandas pakeisti šią schemą, atsižvelgdama į Komisijos arba Tarybos nurodytas priežastis, kad ši schema įsigaliotų.

86 Taip pat svarbu pažymėti, kad, kaip matyti iš šio reglamento 18 straipsnio 8 dalies, Tarybos prieštaravimas, grindžiamas tuo, kad netenkinamas viešojo intereso kriterijus, galiausiai užkerta kelią atitinkamo subjekto pertvarkymui pagal minėtą reglamentą, todėl šis subjektas turi būti tinkamai likviduotas pagal taikytiną nacionalinę teisę.

87 Nagrinėjamoje byloje Komisija savo Sprendimu 2017/1246 patvirtino ginčijamą pertvarkymo schemą. Kaip Komisija aiškiai pabrėžė to sprendimo 4 konstatuojamojoje dalyje, patvirtinusi šią pertvarkymo schemą ji išreiškė savo „pritarimą“ šios schemos turiniui ir „BPV nurodytoms priežastims, kodėl dėl viešojo intereso reikia imtis pertvarkymo veiksmų“. Šiuo klausimu, kaip per teismo posėdį pažymėjo Komisija, diskreciniai pertvarkymo schemos aspektai, susiję tiek su pertvarkymo sąlygų nustatymu, tiek su pertvarkymo priemonių nustatymu, yra neatsiejamai susiję su labiau techniniais pertvarkymo aspektais. Taigi, priešingai, nei skundžiamo sprendimo 137 punkte konstatavo Bendrasis Teismas, negalima atskirti šių diskrecinių aspektų ir techninių aspektų, siekiant nustatyti aktą, dėl kurio galima pareikšti ieškinį, atsižvelgiant į visą Komisijos patvirtintą pertvarkymo schemą.

88 Taigi tik Komisijos sprendimu dėl patvirtinimo BPV priimta pertvarkymo priemonė ginčijamoje pertvarkymo schemoje buvo galutinai nustatyta ir ši priemonė sukėlė privalomų teisinių padarinių, todėl, atsižvelgiant, be kita ko, į Sprendime *Meroni / Vyriausioji valdyba* nustatytus principus, už šią pertvarkymo priemonę Sąjungos teisme turi atsakyti Komisija, o ne BPV.

89 Taigi iš ginčijamos pertvarkymo schemos turinio, priėmimo aplinkybių ir BPV įgaliojimų matyti, kad ji nekėlė privalomų teisinių padarinių, galinčių paveikti juridinio ar fizinio asmens interesus, todėl ji nėra aktas, dėl kurio galima pareikšti ieškinį dėl panaikinimo pagal SESV 263 straipsnio ketvirtą pastraipą.

90 Bendrojo Teismo argumentai, pateikti skundžiamo sprendimo 121–123 punktuose, negali paneigti pateikto vertinimo.

91 Šiuo klausimu, priešingai, nei šiuose punktuose nusprendė Bendrasis Teismas, remiantis BPeM reglamento 86 straipsnio 1 ir 2 dalimis negalima daryti išvados, kad dėl ginčijamos pertvarkymo schemos gali būti pareikštas ieškinys dėl panaikinimo. Iš tiesų, kaip pažymi Komisija, reglamento nuostatos negali pakeisti SESV numatytos teisių gynimo sistemos. Be to, iš pačių šių BPeM reglamento nuostatų teksto matyti, kad jose nurodyti ieškiniai turi būti pareikšti Teisingumo Teisme „pagal [SESV] 263 straipsnį“, o tai reiškia, kad jie turi atitikti jose nustatytą sąlygą dėl galimybės ginčyti ginčijamą aktą.

92 Žinoma, 2021 m. gegužės 6 d. Sprendimo *ABLV Bank ir kt. / ECB* (C-551/19 P ir C-552/19 P, EU:C:2021:369) 56 ir 66 punktuose Teisingumo Teismas iš esmės nusprendė, kad pertvarkymo schemai, kaip galutiniam sudėtingos pertvarkymo procedūros rezultatui, gali būti taikoma teisminė kontrolė Sąjungos teisme. Vis dėlto byloje, kurioje priimtas tas sprendimas, Teisingumo Teismo buvo prašoma įvertinti Bendrojo Teismo sprendimo, kuriuo ieškiniai dėl panaikinimo, pareikšti ne dėl tokios pertvarkymo schemos, bet dėl ECB parengiamųjų aktų, kuriuose konstatuota, kad subjektai žlunga arba galėtų žlugti, kaip tai suprantama pagal BPeM reglamento 18 straipsnio 1 dalį, buvo pripažinti nepriimtinais, teisėtumą. Taigi šiuose 56 ir 66 punktuose išdėstytus argumentus reikia aiškinti atsižvelgiant į Teisingumo Teismo suformuotą jurisprudenciją, susijusią su sudėtingomis procedūromis; pagal ją, kai aktai priimami keliais procedūriniais etapais, iš esmės aktas, dėl kurio galima pareikšti ieškinį dėl panaikinimo, yra tik priemonė, kuria galutinai nustatoma kompetentingos Sąjungos institucijos, įstaigos ar tarnybos pozicija pasibaigus procedūrai, o ne tarpinės priemonės, skirtos šiai galutinei priemonei parengti

ir nesukeliančios savarankiškų teisinių padarinių (šiuo klausimu žr. 1981 m. lapkričio 11 d. Sprendimo *IBM / Komisija*, 60/81, EU:C:1981:264, 10 punktą; 2021 m. birželio 3 d. Sprendimo *Vengrija / Parlamentas*, C-650/18, EU:C:2021:426, 43 ir 46 punktus ir 2022 m. rugsėjo 22 d. Sprendimo *IMG / Komisija*, C-619/20 P ir C-620/20 P, EU:C:2022:722, 103 punktą).

93 Per tokią sudėtingą procedūrą aktai, priimti galutinio akto priėmimo parengiamuosiuose etapuose, jeigu jie nesukelia savarankiškų teisinių padarinių, negali būti ieškinio dėl panaikinimo dalykas.

94 Taigi, priešingai, nei Bendrasis Teismas nusprendė skundžiamo sprendimo 122–124 punktuose, remiantis BPeM reglamento 86 straipsniu ir 2021 m. gegužės 6 d. Sprendimu *ABLV Bank ir kt. / ECB* (C-551/19 P ir C-552/19 P, EU:C:2021:369), negalima daryti išvados, kad ginčijama pertvarkymo schema yra aktas, dėl kurio Bendrajame Teisme gali būti pareikštas ieškinys dėl panaikinimo, nes jis nebuvo galutinis nagrinėjamos pertvarkymo procedūros rezultatas; jis materializavosi tik šią schemą patvirtinus Komisijai ir, kaip matyti iš pateiktos analizės, jis nesukėlė savarankiškų teisinių padarinių.

95 Taip pat negalima paneigti vertinimo, pateikto prieš skundžiamo sprendimo 146 ir 147 punktuose Bendrojo Teismo išdėstytus argumentus, kad nepripažinus, jog dėl ginčijamos pertvarkymo schemos galima pareikšti ieškinį, būtų pažeista ieškovų pirmojoje instancijoje teisė į veiksmingą teisminę gynybą.

96 Komisijos sprendimas dėl patvirtinimo, kaip antai Sprendimas 2017/1246, savo ruožtu turi akto, dėl kurio galima pareikšti ieškinį dėl panaikinimo pagal SESV 263 straipsnio ketvirtą pastraipą, požymių. Kiek tai susiję su ieškiniu dėl tokio sprendimo panaikinimo, atitinkami fiziniai ar juridiniai asmenys gali remtis pertvarkymo schemos, kurią ši institucija patvirtino, taip suteikdama jai privalomų teisinių padarinių, o tai gali jiems užtikrinti pakankamą teisminę gynybą, neteisėtumu (šiuo klausimu žr. 2011 m. spalio 13 d. Sprendimo *Deutsche Post ir Vokietija / Komisija*, C-463/10 P ir C-475/10 P, EU:C:2011:656, 53 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją). Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad, kaip matyti iš šio sprendimo 87 ir 88 punktų, laikoma, kad šioje pertvarkymo schemoje esanti informacija ir motyvai, patvirtinti Komisijos, tampa jos, todėl prireikus ji turi už juos atsakyti Sąjungos teisme.

97 Iš viso to, kas išdėstyta, matyti, kad ginčijama pertvarkymo schema nėra aktas, dėl kurio galima pareikšti ieškinį, kaip tai suprantama pagal SESV 263 straipsnio ketvirtą pastraipą.

98 Taigi reikia panaikinti skundžiamą sprendimą tiek, kiek juo ieškinys dėl šios schemos panaikinimo pripažintas priimtinu.

Dėl apeliacinio skundo antrojo ir trečiojo pagrindų

99 Kadangi skundžiamas sprendimas panaikintas remiantis pirmuoju pagrindu, nereikia nagrinėti apeliacinio skundo antrojo ir trečiojo pagrindų.

Dėl ieškinio Bendrajame Teisme

100 Pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 61 straipsnio pirmos pastraipos antrą sakinį, panaikinęs Bendrojo Teismo sprendimą, Teisingumo Teismas gali pats priimti galutinį sprendimą, jei toje bylos stadijoje tai galima daryti.

101 Taip yra šiuo atveju, nes Teisingumo Teismas turi visą būtiną informaciją sprendimui dėl ieškinio pirmojoje instancijoje priimtinumo priimti.

102 Dėl šio sprendimo 66–97 punktuose išdėstytų motyvų ginčijama pertvarkymo schema nėra aktas, dėl kurio galima pareikšti ieškinį, kaip tai suprantama pagal SESV 263 straipsnio ketvirtą pastraipą.

103 Šiomis aplinkybėmis *Fundación* ir SFL Bendrajame Teisme pareikštą ieškinį reikia atmesti kaip nepriimtiną.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

104 Pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 184 straipsnio 2 dalį, jeigu apeliacinis skundas yra pagrįstas ir pats Teisingumo Teismas priima galutinį sprendimą byloje, išlaidų klausimą sprendžia Teisingumo Teismas.

105 Pagal šio reglamento 138 straipsnio 1 dalį, taikomą apeliacinėse bylose pagal jo 184 straipsnio 1 dalį, pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to reikalavo.

106 Kadangi nagrinėjamu atveju SFL pralaimėjo bylą apeliaciniame procese, atsižvelgiant į Komisijos reikalavimus, ji turi padengti ne tik savo, bet ir šios institucijos per šį procesą patirtas bylinėjimosi išlaidas. Kadangi *Fundación* ir SFL pralaimėjo bylą pirmojoje instancijoje, pagal BPV ir *Banco Santander* reikalavimus jie turi padengti savo, BPV ir *Banco Santander* bylinėjimosi tame procese išlaidas.

107 Šio reglamento 138 straipsnio 3 dalyje, taikomoje apeliacinėje byloje pagal jo 184 straipsnio 1 dalį, nustatyta, kad jeigu šalys atitinkamai pralaimi dėl vieno ar kelių reikalavimų, kiekviena šalis padengia savo bylinėjimosi išlaidas. Kadangi BPV pralaimėjo bylą dėl ieškinio priimtinumo, kuris vienintelis ginčijamas apeliaciniame procese, ji padengia savo bylinėjimosi išlaidas, susijusias su apeliaciniu skundu.

108 Pagal Procedūros reglamento 140 straipsnio 1 dalį, taikomą apeliaciniame procese pagal jo 184 straipsnio 1 dalį, į bylą įstojusios valstybės narės ir institucijos padengia savo bylinėjimosi išlaidas. Todėl pirmojoje instancijoje į bylą įstojusios šalys – Ispanijos Karalystė, Parlamentas ir Taryba – padengia savo bylinėjimosi pirmojoje ir apeliacinėje instancijose išlaidas. Komisija, kaip į bylą pirmojoje instancijoje įstojusi šalis, padengia savo su šiuo procesu susijusias bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (didžioji kolegija) nusprendžia:

1. **Panaikinti 2022 m. birželio 1 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimą *Fundación Tatiana Pérez de Guzmán el Bueno ir SFL / BPV* (T-481/17, EU:T:2022:311), kiek juo *Fundación Tatiana Pérez de Guzmán el Bueno* ir *Stiftung für Forschung und Lehre (SFL)* pareikštas ieškinys dėl 2017 m. birželio 7 d. vykdomosios sudėties Bendros pertvarkymo valdybos sprendimo SRB/EES/2017/08 dėl *Banco Popular Español SA* pertvarkymo schemos patvirtinimo panaikinimo pripažintas nepriimtinu.**

2. **Atmesti *Fundación Tatiana Pérez de Guzmán el Bueno* ir *Stiftung für Forschung und Lehre (SFL)* ieškinį dėl Sprendimo SRB/EES/2017/08 panaikinimo kaip nepriimtiną.**

3. ***Fundación Tatiana Pérez de Guzmán el Bueno*** **ir** ***Stiftung für Forschung und Lehre (SFL)*** **padengia savo, Bendros pertvarkymo valdybos ir** ***Banco Santander SA*** **patirtas bylinėjimosi išlaidas pirmojoje instancijoje. SFL padengia savo ir Europos Komisijos su šiuo apeliaciniu skundu susijusias bylinėjimosi išlaidas.**

4. **Bendra pertvarkymo valdyba padengia savo bylinėjimosi išlaidas, susijusias su šiuo apeliaciniu skundu.**

5. **Ispanijos Karalystė, Europos Parlamentas ir Europos Sąjungos Taryba padengia savo bylinėjimosi išlaidas, susijusias su procesu pirmojoje instancijoje ir su šiuo apeliaciniu skundu. Europos Komisija padengia savo bylinėjimosi išlaidas, susijusias su procesu pirmojoje instancijoje.**

Parašai.